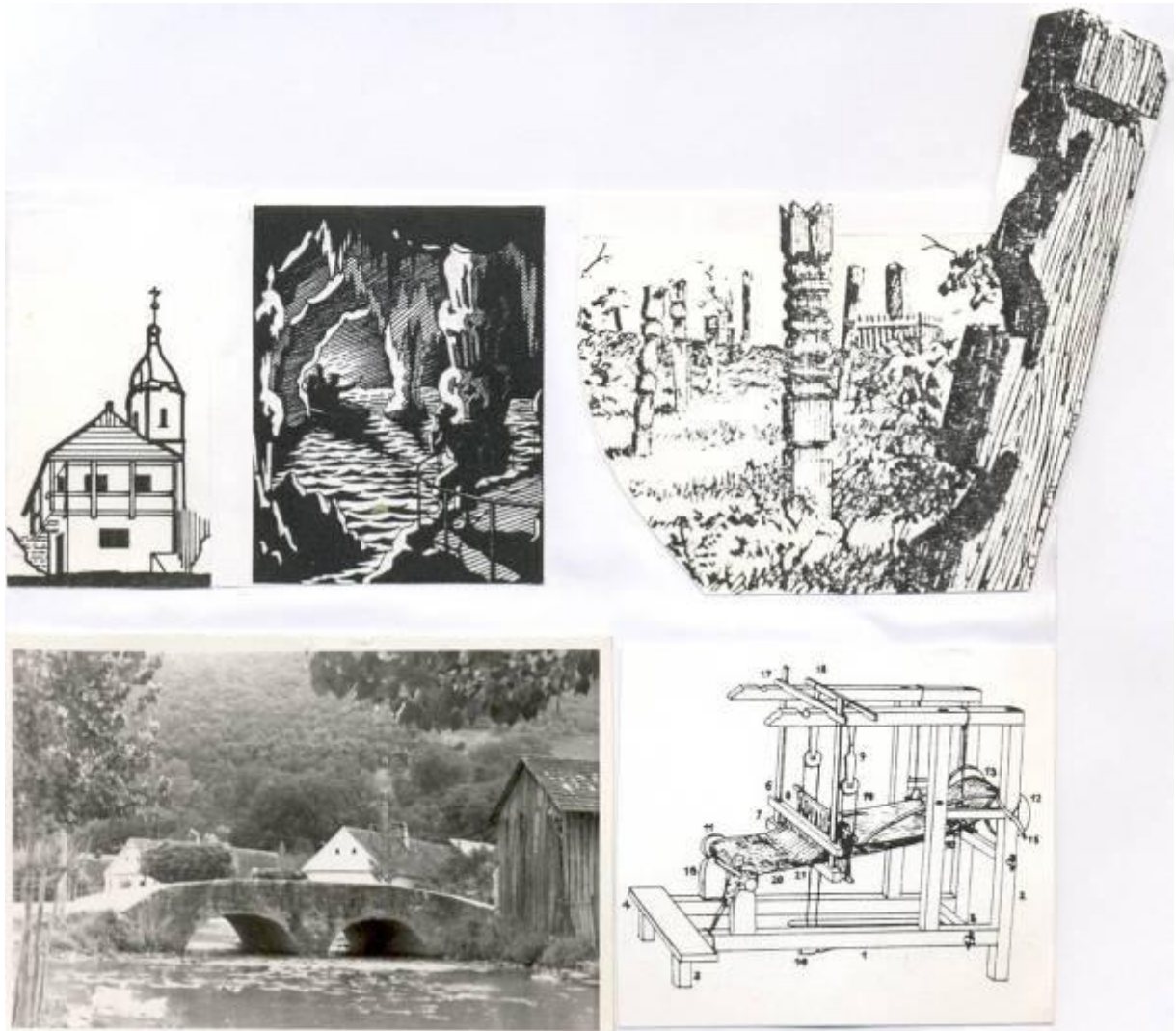

JÓSVAFŐI
HELYTÖRTÉNETI FÜZETEK

33. füzet, 2010

**JÓSVAFŐI
HELYTÖRTÉNETI FÜZETEK**

17. évfolyam 33. füzet
2010.

Felelős szerkesztő:
Szablyár Péter

Felelős kiadó:
Szablyár Péter
ügyvezető

Lektor: Szarka János

HU ISSN 1785-9956

Kiadja a **SZINLŐ Barlangi-vendégforgalmi Kft.**,
(Jósvafő, 3758 Dózsa György utca 3.)
a jósvafői tájház alapítója.
Ezen szám megjelenését **Házi Zoltán** és Családja önzetlen
támogatása tette lehetővé.

 postmaster@tajhaz-josvafo.t-online.hu
<http://www.museum.hu/josvafo/tajhaz>

Nyomdai munkák: **K-B Aktív Kft.** Gyorsnyomda és másolószolgálat,
Miskolc. Felelős vezető: Kása Béla

Jósvafő jövője – Jósvafő múltja

Tisztelt Olvasóim, Kedves Barátaim!

Makacs embernek tartanak, olykor én is magamat. Amikor a Hadtörténeti Múzeumtól kapott dokumentumokból kirajzolódtak előttem az 1849-es téli hadjárat Jósvafő-környéki eseményei, elhatároztam, hogy valami szerény emlékművet állítunk ezek megörökítésére. Szerettem volna, ha ez 2009-ben megvalósul, de az engedélyezés húzódott, majd egy olyan kitérő is közbejött, amely szerint a Kőhorgon kialakítandó kilátóhelyen helyezzük el ennek az eseménynek az emléktábláját. Ez a terv azonban egy kicsit grandiózusra sikerült, és nem kapott támogatást, így visszatértünk az eredeti helyszínre.

Az aggteleki kempingből átszállított kőtömbökből és földből emelt dombocska közepébe állított sziklatömbön a bódvaszilasi Koleszár Ferenc kivéste az emléktábla helyét, néhány hét múlva elkészült a tábla, és így még a fagyok beállta előtt elhelyezhettük azt a bronz Kossuth címerrel együtt. A Szőlőhegyről hozott szép, mosott kövekből elkészült a kis domb előtere, helyükre kerültek a koszorú tartók, majd az egészet egy zöld ponyvába csomagoltuk a 2011. február 12-i ünnepélyes leleplezésig.

Szeretném, ha ez a kis emlékmű végképp felszámolná az Aggtelek és Jósvafő közötti - időnként búvópatakszerűen előtűnő, rosszindulattal gerjesztett – ellentétek korszakát, hiszen ezt a két települést a világhírű Baradlán kívül nagyon sok minden köti össze; történelmi múltja, a karszti élet embert próbáló sajátosságai, családi kötelékek. Voltak korszakok, amikor megyehatár választotta el a két települést, volt amikor az erőszakos vidék-formáló politika közös tanácsa tette ellenszenvenné a kapcsolatot. Remélem mindez a múlté!

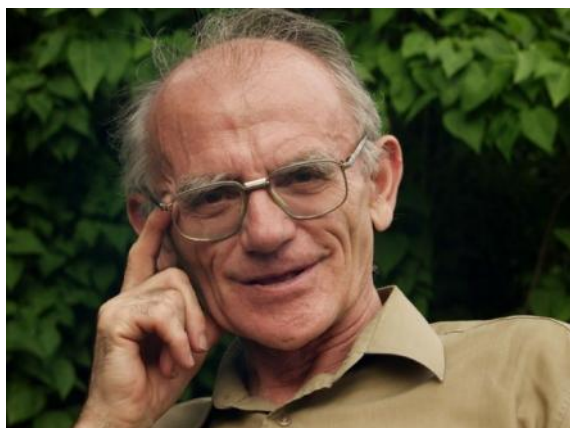
Most már csak két tervem vár megvalósításra, a tájházzal szemben egy ivókút, és a nagy terv: a rekonstruált kapahámor felépülése a Törőfej völgyben. Drukkoljanak, hogy ezek se maradjanak álmok!

Jósvafő, 2010. decemberében

Szablyár Péter

Maucha László elhunyt

2010. november 9-én a káposztásmegyeri Szentháromság Plébánia templomában több száz résztvevő – közöttük egy népes jósvafői csoport – jelenlétében búcsúztunk az október 28-án 76 éves korában eltávozott Maucha Lászlótól. Munkatársai nevében Dr. Liebe Pál, barlangkutató társai, barátai nevében Dr. Sárvári István, a Magyar Karszt- és Barlangkutató Társulat nevében Dr. Leél Össy Szabolcs búcsúzott az elhunytól.

Maucha László, a Vass Imre-barlang felfedező csoportjának tagja, a Papp Ferenc Kutató-állomás hajdani vezetője (10 éven át), a VITUKI kutatója, Jósvafő díszpolgára a hazai barlangkutató meghatározó szaktekintélye volt.

1964-ben ismertem meg Maucha Lászlót. Mint a Szabó József Geológiai Technikum másodévet végzett hallgatója június 16-tól július 11-ig szakmai gyakorlatomat a Kutatóállomáson töltöttem Kürtös József iskolatársam társaságában. Maucha Laci mindvégig apró, de önállóan végezhető feladatokat adott számunkra. Lehetővé tette, hogy gyakran lejussunk a Vass Imre-barlangba, amelyre a barlangi távmérő hálózat gyakori meghibásodása napjában többször alkalmat adott.

Hozzájárult, hogy szabadidőmben barlangi túravezetőként is dolgozzam a Baradlában és a Béke-barlangban. Megkövetelte a kiadott feladatok pontos elvégzését. Gyakran tartott kiselőadásokat, ismertetve a házban folyó munkát.

Néhány nap után ránk bízta a meteorológiai észlelést, de részt vettünk az észlelt adatok feldolgozásában is. Mohón vettem rá magam a Kutatóállomás kis házi könyvtárára, ahol akkor számomra fantasztikus könyvekre, folyóiratokra bukkantam.

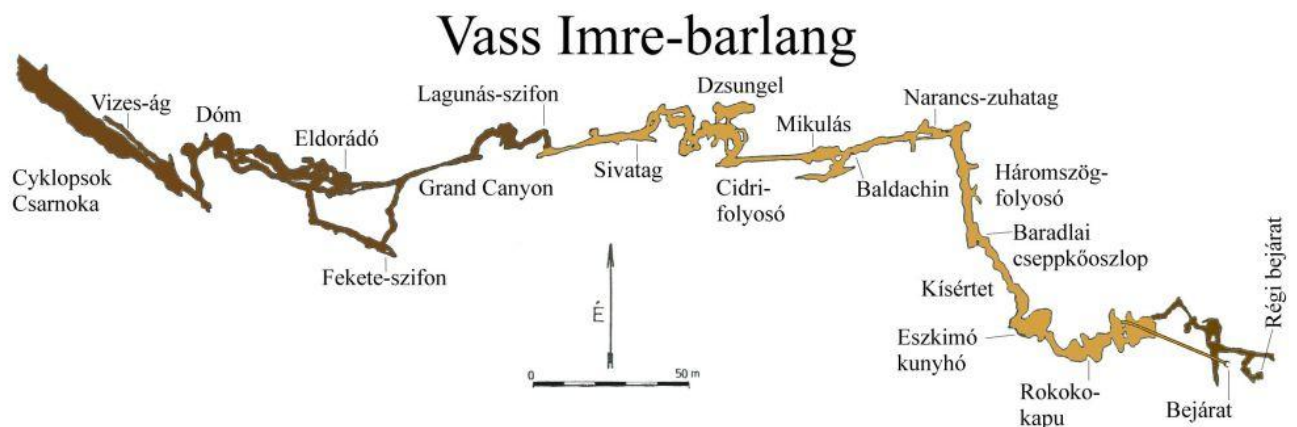
Jósvafői Helytörténeti Füzetek 33.

Akkori helyettesével, Kutas Tamással szabadidőnkben megépítettük a Kis-Tohonya forrás foglalását, ami több évtizedes fennállása alapján sikeresnek volt mondható, sajnos mára már elpusztult.

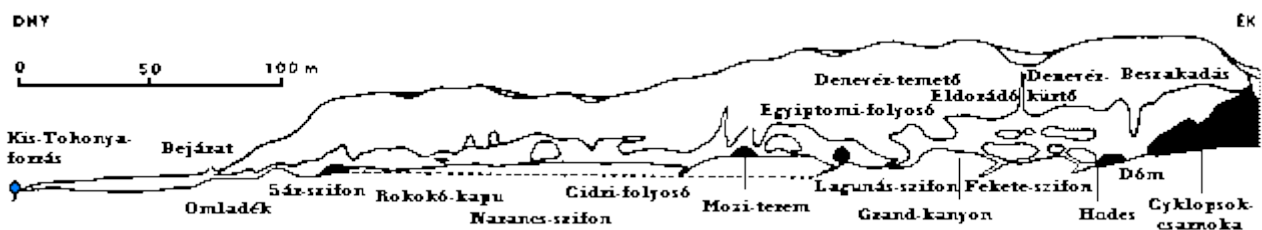
Lehetetlen feladatok elvégzésére is tudott mozgósítani. Amikor geológiai technikai osztálykirándulással Jósvafőn jártunk rávett minket, hogy 2 köbméter szárazon összekevert betont „fuvarozzunk be” zsákokban a Kossuth-barlang első bukógátjának építéséhez. A hevederekkel összefogott zsákokat a bejárat szakaszon lábunkra kötve húztuk, majd hátunkra véve vittük a csónakig.

Maucha László közvetlen, kicsit zárkózott ember volt, akivel hamar jó baráti viszonyt alakítottam ki. Legnagyobb dicséret volt, ha „Öcsikének” szólított (pedig akkor is már 190 cm-es voltam). Ő biztatott első szakcikkem megírására, amelynek lektorálását is vállalta, így jelenhetett meg a Szabó József-barlang leírása c. cikkem az MKBT Tájékoztatójában.

Azt, hogy életem szorosan összekötődött a barlangkutatással és Jósvafővel, jórészt Neki köszönhetem. Köszönöm Laci!

A Vass Imre-barlang alaprajza

A jósvafői Vass Imre-barlang vázlatos hossz-szelvénye (Maucha L. nyomán)